

Van: G1

Verzonden: vrijdag 25 maart 2016 17:25

Aan: KR-S2.1; M3; KR-P2; M1

CC: KR10

Onderwerp: RE:

Beste meneer KR-S2.1,

U vraagt begrip omdat u er intern niet meer uitkomt. We denken niet dat het nog langer gepast is om ons om begrip te vragen.

U benadrukt dat er niets is tussen de kerkenraad en ons. Wij denken daar anders over, want de wijze waarop u handelt, staat tussen ons in. De kerkenraad doet niet wat hij belooft (vanaf afgelopen zomer), omdat leden van de kerkenraad klem zitten. Daar zit de kern van uw interne conflict/onmacht waarvan wij steeds de gevolgen ondervinden. Gedurende de worsteling van de kerkenraad waarover u spreekt, staan wij in de kou. Het ambt is geërodeerd.

We worden nu opnieuw aan het lijntje worden gehouden tot in april (ipv februari). Dit valt dit niet te rijmen met open en eerlijke communicatie die is toegezegd. Zelfs als de reden is dat KR10 met een zieke zoon zit, is het voor ons nog steeds te lang. Het voelt erg vies om op die manier te worden 'ingelicht'. Dat was voor G1 het punt waarop er opnieuw iets brak.

Elkaar zoeken in de Heer. Dat hebben we u in januari voorgelegd. En zovele malen eerder. We hopen dat u zoekt naar wat de Heer van ons vraagt. En dat u niet alleen zoekt, maar ook laat zien.

Tot slot, wij hebben dagelijks gebeden om open te staan voor een gesprek met KR-P1. Dat gaat soms met de nodige moeite gepaard. Het geeft verdriet dat u waarschijnlijk al lang weet dat dit niet doorgaat, maar ons daarin gewoon laat zitten. Zoals we in de gesprekken die gevoerd zijn hebben aangegeven, vonden we mediation niet de beste optie. Ons probleem betreft de verstandhouding tussen de kerkenraad en ons (omdat u toestaat dat KR-P1 als ambtsdrager kerkenraadsbesluiten dwarsboomt), en pas daarna tussen KR-P1 en ons.

Vriendelijke groet,

G8 en G1

Van: KR-S2.1

Verzonden: vrijdag 25 maart 2016 12:04

Aan: G1; M3; M1

CC: KR10

Onderwerp: Re:

Geachte G1, geliefde zuster in de Here,

In jouw brief van woensdag jl. uit je je verdriet en boosheid. Wanneer verhoudingen in de gemeente verstoord zijn, dan doet dit pijn en komen er veel gevoelens mee. Dat herkennen we en hebben daar begrip voor. Ook de kerkenraad worstelt er mee, kent emoties. Wel willen we zeggen dat de kerkenraad niet van mening is, dat hij een conflict heeft met jullie. Om elkaar te blijven bereiken is gesprek nodig.

In de aanhef zeggen we dat we elkaar kennen in de Here, laten we daarom elkaar blijven zoeken. Juist ook in gesprek.

Met broedergroet, namens het moderamen,
KR-S2.1
scriba2

NB: Het emailadres, dat gebruikt is om deze email te versturen, is niet geschikt om te gebruiken voor communicatie. Het is alleen benut omdat op dit vakantieadres de andere emailadressen niet bruikbaar zijn voor het verzenden van emails.

WP1, 23 maart 2016

Geachte kerkenraad,

In januari hebben wij u een voorstel gedaan. Wij wilden, moe van alle onmacht van uw kant, weer een veilige plek in de gemeente. Daarop volgde in februari een gesprek waarin ons een voorstel werd gedaan over mediation en nog een en ander over advies aan de kerkenraad. Verder is ons toegezegd om zo spoedig mogelijk (zou wrs. ongeveer een week duren) open en transparant te communiceren.

Vanavond is er telefonisch contact geweest tussen onze wijkouderling en ons. Er is inhoudelijk NIETS gemeld, er is alleen maar een afspraak gemaakt voor 4 april. Op de vraag of de mediation doorgang vindt, wordt niet eens ingegaan. Daaruit concludeer ik dat het niet doorgaat, want wat is er makkelijker dan te zeggen dat het doorgaat. Bovendien is 4 april pas na het volgende avondmaal. Een avondmaal dat ik graag met de gemeente had gevierd.

Dit zal echter niet meer gebeuren. Het is voor mij niet langer mogelijk om nog naar diensten te gaan die door deze liefdeloze kerkenraad worden belegd. U bent zo hard in uw opstelling, ik snap er gewoon helemaal niets van. Beseft u wat u al kapot gemaakt heeft in ons geloofsleven?

Geliefde kerkenraad, kom alsjeblieft tot inkeer. Hoe kan het dat u toestaat dat een van u al vanaf juli uw besluiten eenvoudig naast zich neer kan leggen? Waarom legt u al 16 maanden lang alle last aan onze kant? Wij zoeken al die tijd een veilige plek, maar u doet mij en ons gezin steeds opnieuw onrecht en heel erg veel verdriet aan. U gunt mij/ons niet een veilige plek. Dat is inmiddels op vele manieren duidelijk geworden. Onder deze druk kan ik niet langer functioneren. Uw afwachtende houding maakt me intens verdrietig, nekt me. Houdt u van de doofpot of van de gemeente? Waarom regeert de angst nog steeds?

Vriendelijke groet,

G1

Van: G1

Verzonden: woensdag 23 maart 2016 22:32

Aan: KR-S2.1; KR-P2; M3; M1

CC: KR10

Onderwerp:

Geacht moderamen,

In de bijlage een korte toelichting op een beslissing.

Verdrietig, maar niet langer uit te stellen omdat de houding van de kerkenraad me daadwerkelijk ziek maakt.

Ik ervaar het zelf als een soort voorportaal naar onttrekking.

Vriendelijke groet,

G1